

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 3232/2018
16.03.2019. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија Јасминке Станојевић, председника већа, Споменке Зарић и Бранислава Босиљковића, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Миомира Станић, адвокат из ..., против тужених ББ и ВВ, обоје из ..., чији је пуномоћник Живадин Богдановић, адвокат из ..., ГГ из .. и ЈКП „Краљевица“ у стечају из Зајечара, чији је пуномоћник Бранислав Никодијевић, адвокат из ..., ради утврђења, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 4220/17 од 21.09.2017. године, у седници од 06.03.2019. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ неоснована ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 4220/17 од 21.09.2017. године у ставовима другом и трећем изреке.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж. 4220/17 од 21.09.2017. године у ставу првом изреке.

Образложење

Пресудом Основног суда у Зајечару П 1629/2016 од 19.04.2017. године, која је исправљена решењем под истим бројем од 09.06.2017. године, ставом првим изреке одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца да се према туженима ББ, ГГ и ЈКП „Краљевица“ у стечају, утврди да је туженом ББ престало станарско право на стану у ... описаном изреком невршењем тог права и да није имао право да закључи Уговор о откупу стана Ов ../92 од 30.06.2002. године, те да је исти без правног дејства. Ставом другим изреке утврђено је према туженој ВВ да тужилац има право становања на стану у ... описаном изреком по основу Уговора о коришћењу стана бр. .. од 11.04.1978. године, што је тужена обавезана да призна под претњом законских последица. Тужбени захтев тужиоца да се ово право утврди према туженим ГГ и ЈКП „Краљевица“ у стечају одбијен је као неоснован. Ставом трећим изреке тужилац је обавезан да туженом ББ накнади парничне трошкове у износу од 36.000,00 динара. Ставом четвртим изреке тужена ВВ је обавезана да тужиоцу накнади парничне трошкове у износу од 39.800,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 4220/17 од 21.09.2017. године ставом првим изреке одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена првостепена пресуда исправљена решењем у ставовима првом, одбијајућем делу става другог и у ставу трећем изреке. Ставом другим изреке преиначена је првостепена пресуда у усвајајућем делу става другог и у ставу четвртом изреке, тако што је одбијен као неоснован тужбени захтев тужиоца да се према туженој ВВ утврди да по основу закљученог Уговора о коришћењу стана бр. .. од 11.04.1978. године тужилац има право становања на стану у ... описаном изреком, и да му тужена ово право призна под претњом законских последица. Ставом трећим изреке тужилац је обавезан да туженој ВВ накнади парничне трошкове у износу од 66.000,00 динара.

Против другостепене пресуде, тужилац је благовремено изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка, погрешне примене материјалног права и погрешно утврђеног чињеничног стања.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду у смислу чл. 408. и 403. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“ 72/11 ... 78/18) и утврдио да је ревизија тужиоца делимично неоснована и делимично недозвољена.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП на коју ревизијски суд пази по службеној дужности. У ревизији се неосновано указује на битну повреду поступка из члана 374. став 1.ЗПП учињену пред другостепеним судом, с обзиром да другостепени суд није био у обавези да одржи расправу у смислу члана 383. став 4. ЗПП.

Према утврђеном чињеничном стању, тужени ББ је у току трајања брака са туженом ГГ добио од свог предузећа предметни стан на коришћење по основу Уговора о коришћењу стана од 11.04.1978. године, према коме је стан користио са супругом и сином, овде тужиоцем. Брак тужиоцевих родитеља је разведен ...1986. године, а тужилац је поверен оцу на вршење родитељског права. Тужилац је наставио да живи у предметном стану, а тужени ББ је прешао да живи код друге супруге. Отац тужиоца је са правним следбеником ЗУРОП „Рад“ закључио уговор о откупу предметног стана, оверен пред Општинским судом у Зајечару Ов ../92 од 30.06.1992. године. Тужени ББ је предметни стан продао туженој ВВ купопродајним уговором овереним код Општинског суда у Зајечару од 22.01.2008. године. Правноснажном пресудом Основног суда у Зајечару од 13.11.2013. године одбијен је тужбени захтев овде тужиоца да се према туженом ББ утврди тужиочево право својине по основу одржаја на спорном стану. Правноснажном пресудом Основног суда у Зајечару од 01.11.2012. године одбијен је тужбени захтев овде тужиоца за утврђење да је ништав уговор о купопродаји непокретности између тужених ББ и ВВ, а тужба тужиље ГГ је одбачена. Правноснажном пресудом Основног суда у Зајечару од 14.01.2016. године одбијен је тужбени захтев овде тужиоца да се према туженом ББ утврди да је ништав и не производи правно дејство уговор о откупу предметног стана од 30.06.1992. године, као и да се према туженом утврди да тужилац има право трајног коришћења и становања у наведеном стану.

Код овако утврђеног чињеничног стања, правилно је у другостепеној пресуди примењено материјално право када је првостепена пресуда преиначена и одбијен као неоснован тужбени захтев тужиоца да се према туженој ВВ утврди да по основу закљученог Уговора о коришћењу стана од 11.04.1978. године тужилац има право становања на предметном стану.

Наиме, отац тужиоца, овде тужени ББ, откупом предметног стана, у складу са одредбом члана 16. Закона о становању („Службени гласник РС“ 50/92) постао је власник овог стана у смислу одредбе члана 20. Закона о основама својинско правних

односа, па је имао право да у смислу одредбе члана 3. истог закона предметни стан отуђи у корист тужене ВВ уговором о купопродаји. С обзиром на наведено, тужена је на законит начин постала власник предметног стана. Иако је тужилац био члан породичног домаћинства свог оца, према Уговору о коришћењу стана од 11.04.1978. године, он нема право да настави са коришћењем стана након што је стан престао да користи носилац станарског права, односно након што га је носилац станарског права отуђио купопродајним уговором, будући да престанком права носиоца станарског права на стану престају и права чланова његовог породичног домаћинства да тај стан користе. Зато се ревизијом тужиоца у овом делу неосновано истиче погрешна примена материјалног права.

Неосновани су и ревизијски наводи да је туженом ББ престало станарско право на предметном стану невршењем тог права и да он није имао право да закључи уговор о откупу стана. Међутим, давалац на коришћење предметног стана није у судском поступку тражио отказ уговора о коришћењу стана, а ранијом правноснажном пресудом одбијен је тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се према туженом ББ утврди да је ништав и не производи правно дејство уговор о откупу предметног стана.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу првом изреке, на основу члана 414. став 1. ЗПП.

Ревизија тужиоца није дозвољена у делу којим се побија другостепена пресуда у ставу првом изреке.

У тужби поднетој 24.08.2016. године, вредност предмета спора означена је на 10.000,00 динара.

С обзиром да ова вредност предмета спора очигледно не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, у смислу члана 403. став 3. ЗПП, то ревизија у овом делу није дозвољена.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке, на основу члана 413. ЗПП.

**Председник већа-судија
Јасминка Станојевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић